

Al deze rapporten werden in onberispelijk Duits vertaald, door Feldmeijer aan Rauter en door Rauter aan Seyss-Inquart, Schmidt en Himmler toegespeeld. De gevolgen bleven niet uit. Voorhoeve die er met een visum van de *Wehrmacht* maar ook met goedkeuring van Schmidt¹ in geslaagd was, Vlaanderen te bezoeken waar hij enkele voordrachten hield, werd door de *Sicherheitspolizei* uit Antwerpen teruggehaald en kreeg de gelegenheid, zich als vrijwilliger voor het oostelijk front te melden. Wat belangrijker was: nu had Mussert het tot Rauters intense vreugde bij Himmler definitief verkorven. 'Ich muss sagen', zo schreef Himmler op 24 juni, 'dass ich nach den Mitteilungen die ich nunmehr in der letzten Zeit bekommen habe' (Rauter had er graag voor gezorgd),

*'mit Herr Mussert persönlich innerlich fertig bin. Ich glaube nicht mehr, dass er der langsame, um die Wahrheit ringende, schwerblütige Niederländer ist, sondern halte ihn für einen in der Hand seiner schlechten Umgebung befindlichen Mann, verheiratet mit seiner Tante. Abschliessend zu meinem persönlichen Urteil, darf ich heute auch noch sagen, halte ich ihn innerlich für unehrlich. Krach wird es deswegen zwischen ihm und mir keinerlei geben, jedoch eine Bemühung, den Mann innerlich zu gewinnen, werde ich nicht mehr anstellen. Alle Betrachtungen die ihn betreffen, werden rein nüchtern politisch sein'*²

en dat wilde zeggen dat Himmler er geen bezwaar tegen had als Seyss-Inquart in het kader van de Duitse oorlogvoering gebruik bleef maken van de belangrijke diensten die Mussert en zijn NSB'ers hem konden bewijzen. Verder wenste Himmler evenwel niet te gaan. Dat de *Reichsführer-SS* er niet voor zou terugschrikken om, mocht dat wenselijk blijken, Mussert 'naar Dachau' te sturen, behoeft geen betoog.

★

'Ik zweer de leider van de Nationaal-Socialistische Beweging in Nederland, Anton Mussert, trouw tot in den dood. Zo waarlijk helpe mij God almachtig.'

¹ Schmidt zei tot zijn eigen verdediging: 'Er hätte Voorhoeve völlig in der Hand, Voorhoeve sei sein kleiner Finger, die dietschen Sachen seien nicht so gefährlich, usw.' (brief, 6 juni 1942, van Rauter aan Himmler, BDC, 6019-21). Ook Seyss-Inquart achtte in die tijd het Dietse streven ongevaarlijk. 'Besonders jetzt, nach dem Verlust der Kolonien, wird', zo had hij medio maart aan Himmler geschreven, 'kein Flame mehr ernstlich ein Interesse haben, mit den holländischen Habenichtsen zusammenzukommen.' (brief, 16 maart 1942, van Seyss-Inquart aan Himmler, Doc I-1564, a-7).

² Brief, 24 juni 1942, van Himmler aan Rauter (BDC, 613).